

สถานการณ์โลก

ใน ค.ศ. 1949 พรรคจีนคอมมิวนิสต์โคกกรรมครองจีนแผ่นดินใหญ่ สันตะเห็ญโลกก้วย ความจริงที่ว่า จีนแดงโคเสริมพลังและฐานะของโลกคอมมิวนิสต์ในเอเชียโทแข็งแวงหงพลังยิ่งขึ้น จีนแดงโคทำให้เอเชียตะวันออกโคโดยเฉพาะตะวันออกไกล ทงเซียตุลอำนาจ หัง ๆ ที่อเมริกาโมนโยบายก็คักกัมีโหมทาอำนาจโคกรงงำเอเชีย โดยการสร้างตุลอำนาจ มุงสร้างจีน เป็นมหาอำนาจดวงตุลอำนาจรัสเซียในตะวันออก การชฎุเอเชียจีนไปสู่อีกคอมมิวนิสต์จึงเป็นความ พายแพคครั้งยิ่งใหญ่ของอเมริกาที่โคค้ำเนินนโยบายทอเอเชียติคทอาก¹ ในขณะเคียวกันอเมริกา ก็มีความวิตกกังวลที่รัสเซียแผขยายอำนาจเข้าไปในยุโรปตะวันตก วิกฤติการณ์คัลดมเบอร์ลิน และการชฎุเสี่ยยุโรปตะวันออกให้แก่โลกคอมมิวนิสต์โคมีบั้งคัยอเมริกาให้คองพิจารณานโยบาย ทางประเทศที่มีคอกโลกคอมมิวนิสต์ใหม่ นโยบายใหม่ของอเมริกาที่มีผลโคครงกระหมกระเห็ญ ทอจีนแดงมากที่สุด คือกนโยบายคัลดมสคักกักกันการขยายอำนาจของอีกคอมมิวนิสต์ (Policy of Containment Communism)

สัมพันธภาพระหว่างจีนแดงกัยโลกภายนอกเริ่มเปลี่ยนโฉมหน้าเมื่อเกิดสงครามเกาหลีขึ้น ในเดือนมิถุนายน ค.ศ. 1950 สงครามระหว่างเจ้าลัทธิสองฝ่ายโคค้ำเนินไปข่างรุนแรงและ สงครามสู่อีกแดงก้วย กล่าวคือ ในวันที่ 27 มิถุนายน อเมริกาโคออกคำสั่งให้กองทัพอเรือที่ 7 ไปประจำในช่องแคบไต้หวันเพื่อป้องกันจีนแดงพิชิตไต้หวัน ซึ่งจะเป็นการกขวิกฤติการณ์แทรกซัน โคโยอีกคอมมิวนิสต์ในการรวมทั้งจีนและเกาหลี จีนแดงจำคองระงับแผนพิชิตไต้หวัน หัง ๆ ที่ โคโคเตรียมกำลังแสนยานุภาพไว้พร้อมสรรพแล้วทางภาคโคกอนสงครามเกาหลีค้อมติ ค้อมาในเค็ชง สิงหาคม สหรัฐอเมริกาโคออกแถลงการณ์ประกาศนโยบายไม่รับรองจีนแดง และแสดงความหวัง ขยายเปิดเผยเค็ชงที่ว่า "... บทบาทของลัทธิคอมมิวนิสต์ในประเทศจีนยังไม่แน่นอนมันคงถาวร และวันหนึ่งกัยอมจะถ่านไป โดยการไม่รับรองเป่ปิง (Peiping - ชื่อใหม่ของปักกิ่ง คอมมิวนิสต์ ตั้งขึ้นใหม่) จะเป็นการเร่งให้ลัทธิคอมมิวนิสต์ถ่านพันไปเร็ววันยิ่งขึ้น ..." ²

จีนแดงโคประท้วงอเมริกา ประณามว่าเป็นพวกจักรวรรดินิยม และแทรกแซงในสงคราม กลางเมืองของจีน (คือแผนพิชิตไต้หวัน) พฤติกรรมของอเมริกาคอกจนการค้ำเนินนโยบายสคัก กันกัยคอมมิวนิสต์ โคโยเชื่อกันในทฤษฎีโดมิโน (Domino Theory - หลักการเป็นคอมมิวนิสต์ใน รัฐหนึ่งจะขยายตัวลุกลามทำให้ประเทศเพื่อนบ้านกลายเป็นคอมมิวนิสต์ไปค้วย ประจุจเกมพนันหมาก ตัวหนึ่งล้มตัวอื่น ๆ จะล้มหมดทั้งกระดาน) ทำให้จีนแดงถือเอา อเมริกาเป็นฝ่ายพ่ายแพ้คองคน เป็นปฏิปักษ์ และถือเอาเป็นมหันตภัยคุกคามเสถียรภาพความมั่นคงของจีนแดงเอง

จุดมุ่งหมายและนโยบายของจีนคอมมิวนิสต์

จีนแดงได้เผชิญกับการปิดล้อมสกัดกั้นจากสหรัฐอเมริกาเกือบทุกด้าน ฐานะของจีนแดงนั้นว่าเสียเปรียบในเชิงการทูตการเมืองต่างประเทศ โดยเฉพาะเมื่อจีนแดงได้แสดงเจตจำนงทั้งโดยแถลงการณ์ ประกาศ และโดยการกระทำที่จะสนับสนุนให้เกิดการปฏิวัติทั่วโลก ทั่วโลกยอมรับตระหนักจีนแดงว่าเป็นฝ่ายก้าวร้าวรุกรานอย่างอำมหิตภัยสันติภาพของโลก ชาติต่าง ๆ ทั้งที่พัฒนาและกำลังพัฒนาทางเผชิญภัยการรุกรานทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อมของฝ่ายคอมมิวนิสต์รุกราน

การที่จีนประกาศแสดงเจตจำนงสนับสนุนการปฏิวัติทั่วโลกเช่นนี้ เป็นภัยคุกคามหลายประการที่ควรกล่าวถึง คือ

1. โลกทรรศน์ของจีนแคบคึก เกมพิโนคัตทกาลจีนถือว่าตนเองเป็นราชามหาอำนาจเหนือกว่าทุกชาติโดยรวมทั้งทางการเมืองการทหาร และวัฒนธรรม จักรวรรดิจีนเปรียบเสมือนพระราชอาณาจักรศูนย์กลาง ศูนย์กลางของอำนาจทางการเมือง และอารยธรรมจีนเท่านั้นที่เป็นอารยชน ชาติอื่นโดยรวมทั้งเป็นชาติอนารยชนป่าเถื่อน ทัศนคติที่เห็นตนเป็นใหญ่เหนือกว่าและเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่งทุกอย่างนี้ (Sinocentrism) ได้เป็นปัจจัยหนึ่งที่กำหนดลักษณะความเหลื่อมล้ำค่าสูงของความสัมพันธ์ระหว่างจีนกับนานาชาติทั้งใกล้ และไกล จีนปฏิบัติต่อชนชาติอื่นโดยถืออำนาจและเมตตาธรรมเป็นบรรทัดฐานเบื้องต้น

เมื่ออำนาจของจีนได้เริ่มเสื่อมลงในศตวรรษที่ 18 - 19 ชนชาติต่าง ๆ โดยรวมล้วนตกอยู่ใต้อิทธิพลจักรวรรดินิยมของชาวตะวันตก และเมื่อสิ้นสงครามโลกครั้งที่สอง ชาติต่าง ๆ เหล่านี้ส่วนใหญ่ได้ถูกเอกราชกำเนิดเกิดเป็นประเทศใหม่ขึ้น จีนก็ควรจะเริ่มเล็งเห็นและไปยืนที่จะได้เป็นผู้นำขบวนการคอมมิวนิสต์ในโลก โดยนัยนี้ ทัศนคติแคบคึกของจีนที่เห็นตนเองเป็นศูนย์กลางได้เป็นเสมือนฉายาหรือเงาอาจ ๆ เป็นอิทธิพลครอบคลุมนับแต่หลังทัศนคติของจีนคอมมิวนิสต์ที่มีต่อโลกปัจจุบัน³

นอกจากนั้นในอดีตร จีนได้แบ่งโลกตะวันออก ออกเป็นสามเขตได้แก่ เขตใกล้จีน (Sino zone) ก็ชนชาติต่าง ๆ ที่อยู่ใกล้จีนและผูกพันกับจีนโดยตรงทางด้านการเมือง และวัฒนธรรม เขตที่สองคือ เอเชียใน (Inner Asian zone) ก็ชนชาติต่าง ๆ ที่เร่ร่อนเลี้ยงสัตว์ในภาคพื้นเอเชียในทวีปไกล่พรมแดนจีน และเขตที่สาม คือ เขตภายนอก (Outer zone) ได้แก่รัฐต่าง ๆ ที่อยู่ไกลออกไป รัฐต่าง ๆ ที่อยู่โดยรอบไม่ว่าใกล้หรือไกลล้วนมีความสัมพันธ์กับจีนโดยยอมรับระบอบการถวายเครื่องราชบรรณาการ (Tributary System) เป็นเบื้องต้น

เมื่อเปรียบเทียบกับ ปัจจุบันจีนแดงเองได้แบ่งโลกออกเป็นสามส่วนสามภาคเหมือนกัน

ไคแก.-

- 1. โลกนายทุนจักรวรรดินิยม (Capitalist-Imperialist) มีอเมริกา
ออสเตรเลีย และยุโรป
- 2. โลกคอมมิวนิสต์
- 3. โลกที่สามของชาติที่ล่าอาณานิคม (Strategic rear area)

เมมาเซตุงไคบรรยายว่า โลกที่สามเป็นจุดยุทธศาสตร์แนวหลัง (Strategic rear area) ของชาตินายทุนจักรวรรดินิยม แต่เป็นจุดยุทธศาสตร์แนวหน้า (Strategic front-line) ของคอมมิวนิสต์ในการต่อต้านฝ่ายนายทุนจักรวรรดินิยม

2. หลักการของลัทธิคอมมิวนิสต์แบบจีน จีนแดงถือว่าลัทธิมาร์กซ์ (Marxism) และลัทธิเลนิน (Leninism) เป็นภาคทฤษฎี ของงานต่าง ๆ ของเมมาเซตุงเป็นความคิดที่ประยุกต์ภาคทฤษฎี จึงถือว่าเป็นอุดมการณ์ภาคปฏิบัติ (Practical Ideology) นำมาใช้เป็นภาคปฏิบัติได้⁴

ทัศนคติของลัทธิมาร์กซ์ต่อโลกนั้น ไคได้ทฤษฎีหนึ่งว่า ขบวนการแปรเปลี่ยนโลกเป็นคอมมิวนิสต์ (Communization of the world) เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงมิได้ เพราะขบวนการแปรเปลี่ยนนี้เป็นขั้นสุดท้ายของการต่อสู้ของชนชั้นต่าง ๆ ในสังคม (Class struggle) ในขณะที่ยังมีลัทธิมาร์กซ์ กล่าวถึงลักษณะการต่อสู้ของชนชั้นต่าง ๆ ว่าเป็นไป ความรู้อย่างของการขัดแย้งกัน คำนวัดนิยม (Dialectical Materialism) เมมาเซตุงได้ให้อีกความหมายหนึ่งว่า เนื้อแท้แล้วการต่อสู้ของชนชั้นต่าง ๆ เป็นไปในรูปของการขัดแย้งแตกต่างกันเป็นตรงกันข้าม (Contradictions) ในวงการการเมืองต่างประเทศ การขัดแย้งแตกต่างกันเป็นตรงกันข้ามที่เป็นขมเขตกว้างทั่ว ๆ ไป (Universal Contradiction) เป็นการแตกทางชาวค้ำระหว่างลัทธิจักรวรรดินิยมและลัทธิคอมมิวนิสต์

คาร์ล มาร์กซ์ ได้วางโครงการแปรเปลี่ยนโลกเป็นคอมมิวนิสต์โดยลำดับขั้นต่าง ๆ ของขบวนการ เป็นกลยุทธ์ในการปฏิบัติสำหรับชนชั้นกรรมาชีพ เริ่มด้วยการต่อสู้เป็นเอกเทศของกรรมกรแต่ละคน ต่อมาความเป็นองค์การขึ้น ต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิในการรวมการปกครอง คือให้ได้อำนาจทางการเมืองได้แก่การตั้งเป็นพรรคการเมืองขึ้น พรรคการเมืองนี้จะคอย ๆ แปร เปลี่ยนรูปการต่อสู้ระหว่างชนชั้นกรรมาชีพกับรัฐบาล ให้เป็นการต่อสู้ในลักษณะการต่อสู้ระดับชนชั้นกรรมาชีพกับชนชั้นนายทุนไปเรื่อย ๆ ปลาย วิธีการปฏิบัติแบบคาร์ล มาร์กซ์นี้คือ เลนิน ได้ใช้และดัดแปลงใหม่ให้สอดคล้องกับสิ่งแวดล้อม เลนินได้ย้ำความสำคัญของการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพ ภายใต้การนำของพรรคคอมมิวนิสต์ คือเป็นพรรคที่เล็ก ๆ ในค้ำแปรมาฆสมานธิก แต่เป็น

สมาชิกที่มีคุณสมบัติจริง ๆ เท่านั้น เ Лениนยืนยันว่า ผู้นำและพรรคเล็ก ๆ (Elite party Organisation) ของคอมมิวนิสต์เท่านั้นจะเป็นผู้นำชนชั้นกรรมาชีพต่อสู้มองอำนาจของฝ่ายนายทุน

เมาเซทุงได้คัดแปลงกลยุทธ์ให้กว้างขวางออกไปอีก เมาย้ำถึงการมีพรรคคอมมิวนิสต์ที่ค้ำประกันปริมาณคุณภาพมาที่หลัง พรรคการเมืองของจีนคอมมิวนิสต์ประกบด้วยชนชั้นชาวนาเป็นหลักใหญ่ (Peasant Mass Organisation)

นอกจากนั้นทัศนคติของจีนแดงตามที่ปรากฏนั้นเชื่อกันว่า สันติภาพของโลกจะบังเกิดก็ต่อเมื่อการขัดแย้งแตกต่างอย่างเอกอุของโลก (Universal Contradictions) ระหว่างลัทธิคอมมิวนิสต์กับลัทธิจักรวรรดินิยมจะสิ้นสุดยุติลงด้วยการทำสงครามปฏิวัติ (Revolutionary War) ซึ่งเป็นไปตามแบบอย่างของคาร์ล มาร์กซ เอนิน และ เมาเซทุง

เมื่อพิจารณาโดยผิวเผินก็จะเห็นว่า เหตุผลหนึ่งที่ผลักดันให้จีนแดงสนับสนุนการเคลื่อนไหวของคอมมิวนิสต์ทุกแห่งนั้นมาจากการที่ทองการจะเผยแพร่อัทธิทธิคอมมิวนิสต์และแปรเปลี่ยนโลกเป็นคอมมิวนิสต์ เป็นการดำเนินรอยตาม คาร์ล มาร์กซ เอง ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า

"... บรรดาคอมมิวนิสต์ทุกแห่งจงสนับสนุนการเคลื่อนไหวเพื่อการปฏิวัติต่อต้านระบอบการเมืองเดิม ..."⁵

ขั้นที่จริง บทบาทของจีนแดงในการเผยแพร่อัทธิทธิคอมมิวนิสต์นั้น มิได้เป็นรองบทบาทของรัสเซียเท่าใดนัก นอกเสียจากว่า จีนแดงย้ำว่าการเคลื่อนไหวเพื่อการปฏิวัติทุกแห่งควรจะดำเนินเจริญรอยตามความเชื่อกันและความคิดของเมาเซทุง ตลอดจนรูปแบบอย่างของการปฏิวัติแบบเมาเซทุงที่เรียกว่า สงครามประชาชน (People's War) ซึ่งตีฆมวลชน (Mass) เป็นเครื่องมือส่งเสริมทางการเมืองและทางการทหาร แต่แม้ว่า จีนแดงจะสนับสนุนการเผยแพร่อัทธิทธิคอมมิวนิสต์และอุทิศตนเพื่ออุดมการณ์สักเพียงใด เมื่อจีนแดงเผชิญภัยคุกคามต่อเสถียรภาพความมั่นคงของตน ปัญหาป้องกันเอกราชอำนาจอธิปไตยของตนก็เป็นอันดับแรกสำคัญในการกำหนดนโยบายและการกระทำทุกประการของจีนแดง

3. ปัญหาความมั่นคงของจีนแดง ประเทศจีนได้มีกำลังอำนาจทางทหารอ่อนแอมาตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 19 แม้จะไคพยายามปรับปรุงตนเองสักเพียงใด ก็มีใครจะไคปลดทิ้งจะเห็นไคจากการที่จีนพ่ายแพ้ญี่ปุ่นเมื่อ ค.ศ. 1894 - 1895 การเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยแบบสาธารณรัฐใน ค.ศ. 1911 มิได้ทำให้ปัญหาความมั่นคงคลี่คลายลงแต่อย่างใด ตรงกันข้าม คั้งแต่จีนเป็นสาธารณรัฐ จีนมิได้เผชิญภัยคุกคามจากชาวตะวันตกและชาวญี่ปุ่นเท่านั้น หากแต่จีนยังต้องประสบปัญหาการแตกแยกกันเองภายในเป็นฝักเป็นฝ่ายอีกด้วย สงคราม

กลางเมืองภายในระหว่างรัฐบาลพรรคชาตินิยมกับพรรคคอมมิวนิสต์ และภัยการคุกคามจากญี่ปุ่น ทำให้จีนตกอยู่ในสภาพอ่อนแอ ตั้งแต่ ค.ศ. 1927 เจียงไคเช็คพยายามปราบปรามจีนคอมมิวนิสต์ หลายครั้งหลายครา หูมเหงำฮังแสนยานุภาพที่ควรจะได้ไว้ป้องกันภัยญี่ปุ่นและป้องกันประเทศนั้น มาปราบปรามคอมมิวนิสต์ ครั้นเมื่อญี่ปุ่นเปิดฉากสงครามกับจีนใน ค.ศ. 1937 จีนไม่พร้อมที่จะ รบป้องกันตนเอง รัฐบาลจีนต้องเผชิญศึกสองด้าน เสถียรภาพความมั่นคงของจีนจึงลดจนแคบลง กำลังทหารที่มีอยู่ไร้ประสิทธิภาพในการรบ แม้เมื่อสิ้นสงครามโลกรัฐบาลจีนก็ปราบปรามคอมมิวนิสต์ ไม่ได้ ต้องหนีไปอยู่ไต้หวัน คอมมิวนิสต์ได้ครองจีนประเทศที่อุดมกำลังทางทหารอย่างเด่นชัด จีนไร้เสถียรภาพความมั่นคง

เริ่มตั้งแต่ ค.ศ. 1949 จีนแดงต้องระงับตนเอง เสริมสร้างกำลังเตรียมพร้อมกับการยกพลขึ้นบกจากไต้หวัน ในขณะที่เวลานั้นจีนแดงเองก็มุ่งจะรวมประเทศหลายอำนาจเจียงไคเช็คที่ ไต้หวัน แต่ใน ค.ศ. 1950 การรวมประเทศโดยโจมตีไต้หวันกลายเป็นความผันไปไม่คาดคิด เมื่อ มีสหรัฐอเมริกาเข้ามาเกี่ยวข้องกับ กองทัพเรือภาคที่ 7 ของสหรัฐอเมริกาได้เข้าประจำน่านน้ำใน ของแนวไต้หวัน ถ้าจีนแดงจะโจมตีไต้หวันก็ต้องเสี่ยงภัยการทำสงครามกับอเมริกา จีนแดงจำ ต้องใคร่ครวญอย่างหนักและยังเกิดความสับสนใจคอการที่ต้องยอมรับว่า ตนต้องเลิกสมมติแผนรวม ประเทศเพราะตนเองไม่มีกำลัง อ่อนแอเกินกว่าที่จะเสี่ยงทำสงครามกับอเมริกา จากเหตุ การณ์สิ่งแวดล้อมเหล่านี้ก็เพียงพอที่จะทำให้เห็นสภาพที่แท้จริงของจีนแดงที่ว่า มีปัญหาเสถียรภาพ ความมั่นคงมากเพียงใด

ยิ่งกว่านั้น การที่อเมริกาได้ทำสงครามแปซิฟิกพิชิตญี่ปุ่นได้ใน ค.ศ. 1945 เป็นจุดเริ่มต้นของการที่ทหารอเมริกาได้มาประจำการในจุดยุทธศาสตร์ตามน่านน้ำแปซิฟิกที่สำคัญคือในญี่ปุ่น หมู่เกาะแปซิฟิก สงครามเกาหลีและสงครามเวียดนามครั้งที่สองได้เพิ่มกำลังทหารอเมริกาใน ภาคตะวันออกไกลมากขึ้นตามลำดับ ฐานทัพอเมริกาปรากฏขึ้นตามแนวจากเหนือ คือ ฟิลิปปินส์ เกาหลี ญี่ปุ่น ไต้หวัน เรื่อยลงมาทางใต้ คือ เวียดนาม ไทย กำลังทัพเรืออเมริกาได้ประจำการ ในน่านน้ำแปซิฟิก กำลังแสนยานุภาพและฐานทัพอเมริกาในภาคตะวันออกนี้มีลักษณะปิดล้อมสกัดกั้น การขยายตัวของคอมมิวนิสต์เกือบทุกด้าน และอีกนัยหนึ่งก็มีลักษณะเหมือนเปิดกับจีนแดงให้ตกใน สภาพโคตรเคี้ยวถูกรุกรานเมื่อใดก็ได้ กำลังแสนยานุภาพอเมริกาเป็นเมตตภัยคุกคามเสถียรภาพ ความมั่นคงของจีนแดงเป็นอย่างยิ่ง

จีนได้ขอโทษการปิดล้อมโดยอเมริกาด้วยการใช้มาตรการพิเศษของประเทศเพื่อนบ้านที่ ได้ให้ความร่วมมือกับสหรัฐอเมริกาในการปิดล้อมจีน มาตรการที่สำคัญได้แก่การก่อกวนให้เกิด ความปั่นป่วนทางการเมืองภายในประเทศ ความปั่นป่วนนี้คือขบวนการปลดแอกนำโดยพรรค คอมมิวนิสต์ที่ขยาย และการยุบพรรคชนกลุ่มน้อยภายในประเทศนั้น ๆ ให้ก่อขบวนการแยกรัฐ

จีนแสวงใช้วิธีการเหล่านี้มากที่สุดกับบรรดาประเทศเพื่อนบ้าน ให้รัฐเหล่านั้นเผชิญกับการคุกคาม
 ทางการเมืองจากจีนแดงเป็นภัยจากภายนอก และให้เผชิญกับสงครามกลางเมืองเป็นภัยภายใน
 ในเวลาเดียวกัน มาตรการดังกล่าวนี้เข้าลักษณะสร้างลักษณะการให้รัฐเหล่านั้นเผชิญกับหลาย
 ด้านหรือทุกด้านในเวลาเดียวกัน ที่นับว่าเป็นมาตรการที่รุนแรงอีกประการหนึ่ง คือ การถอน
 ยุทธภัณฑ์มวลขนของรัฐนั้นลงมือขึ้นต่อบ้านรัฐบาล และลัทธิจักรวรรดินิยมของอเมริกา

บรรดาประเทศเพื่อนบ้านของจีนในทศวรรษ 1950 - 1960 ส่วนใหญ่ไม่ว่าจะ
 ดำเนินนโยบายเป็นกลาง หรือเช่นเชิง "ชิง" ไปทางโลกเสรี ล้วนเผชิญกับพรรคคอมมิวนิสต์
 ภายในคุกคามรัฐบาลของประเทศเหล่านั้นและโลกเสรีดีกว่า โลกคอมมิวนิสต์โดยเฉพาะจีนแดง
 ซึ่งมีชัยภูมิอยู่ไกลกว่านั้นจะดำเนินการ เปลี่ยนประเทศเหล่านั้นเป็นคอมมิวนิสต์ โดยการปฏิบัติใช้
 กำลังต่อสู้ หรือหนุนหลังพรรคคอมมิวนิสต์พื้นเมืองใหม่ปฏิบัติ ความคิดที่ว่า จีนคอมมิวนิสต์จะ
 ยাত্রาทัพเขารุกรานดังที่โคซามแมนนำเข้าสู่ใน ค.ศ. 1950 นั้น ปรากฏทั่วไปในเอเชียในทศ
 ทศวรรษของ ค.ศ. 1950 - 1960

จีนแดงมีกำลังความสามารถที่จะรุกรานประเทศเพื่อนบ้านหรือ จีนแดงต้องการให้ประเทศ
 เพื่อนบ้านเป็นคอมมิวนิสต์โดยการรุกราน หรือจะโดยสนับสนุนขบวนการร้ายคอมมิวนิสต์พื้นเมือง
 ให้หลอมร่างระบอบการปกครองที่เป็นปฏิปักษ์ต่อจีนแดง หรือจีนแดงอยู่ในฐานะที่จะรุกรานประเทศ
 เพื่อนบ้านหรือ ทั้งนี้ ควรพิจารณาที่กำลังอำนาจทางทหารของจีนแดงและมกิมพารานทั่วโลกว่ายินยอม
 ให้จีนแดงใช้กำลังรุกรานแม้บังคับรัฐอาณัติกร เป็นคอมมิวนิสต์มากน้อยเพียงใด

ฐานะอำนาจทางทหารของจีนแดง

ในอดีต จีนเคยเป็นที่ยอมรับว่าเป็นมหาอำนาจที่กำลังแสนยานุภาพมหาศาล แต่ปัจจุบัน
 ฐานะทางทหารของจีนยังอยู่ห่างไกลจากฐานะในอดีตเป็นอันมาก ความมั่งคั่งเป็นสงครามกลาง
 เมืองในคริสต์ศตวรรษที่ 19 ได้ทำให้จีนมีอำนาจอิทธิพลทางทหารอยู่ต่ำลงมหาอำนาจตะวันตก

ไม่ว่ารัฐบาลใดปกครองจีน จุดประสงค์เริ่มแรกสุดคือการเสริมสร้างกำลังแสนยานุภาพ
 ให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพสูง แต่ความมั่งคั่งทางการเมืองภายในอันเนื่องมาจากสมัยรุ่นศึก
 สงครามกลางเมืองระหว่างพรรคคอมมิวนิสต์กับรัฐบาลคณะชาตินิยม ตลอดจนสงคราม จีน - ญี่ปุ่น
 ได้ทำให้จีนมีกำลังอำนาจทางทหารตกอยู่ในฐานะก้าวไปไม่ไกลเท่าที่ควร

จีนแดงได้พยายามเสริมสร้างกำลังอำนาจทางทหารของจีนขึ้นใหม่ โดยวิธีเสียให้ความ
 ช่วยเหลือ ในระยะแรกเพื่อพัฒนาประเทศโดยมีกองทัพก๊กกั๋วลี้ภัยการรุกรานจากไต้หวัน หรือ

อเมริกา จีนแดงได้ยื่นขอมอบู่ภายใต้ร่มเงาเคลียร์ของรัสเซีย เมื่อสัมพันธภาพระหว่างจีนแดงกับ รัสเซียได้ดำเนินมาถึง ค.ศ. 1956 รัสเซียแสดงตนเป็นพันธมิตรที่วางใจมิได้ โดยการที่ไม่ เต็มใจสนับสนุนและช่วยเหลือจีนแดงสร้างระบิคนิวเคลียร์ และได้ดำเนินการเจรจาดอกอาวุธกับ อเมริกาในลักษณะที่เสมือนจะมีไมตรีจิตต่อกันเป็นอันดี ทำให้จีนแดงตระหนักถึงความจำเป็นของ การยื่นมือช่วยตนเองโดยไม่ต้องยืมจมูกรัสเซียหายใจ

จีนแดงได้เริ่มโครงการสร้างระบิคนิวเคลียร์นับแต่บัดนั้นมา แม้รัสเซียจะระมัดมิกร ไม้ช่วยเหลือ จีนแดงก็ประสบความสำเร็จในการสร้างอาวุธนิวเคลียร์ และทดลองประสิทธิภาพ หลายครั้ง ถึงกระนั้นเมื่อเทียบกับมหาอำนาจอเมริกาและรัสเซีย จีนแดงยังมีกำลังอำนาจทาง ทหารล้าหลังอยู่มาก จีนแดงถือว่าความได้ที่ยังไม่สามารถจะปรับปรุงอาวุธยุทธโหนิปรณ์กำลังรบ ใ้เสมออิมมหาอำนาจ ทรายนั้นจีนแดงยังไม่มีกำลังอำนาจทางทหารที่เข้มแข็งอย่างแท้จริง จีนแดงจะยังคงใช้เวลาอีกนานเพื่อจะก้าวไปสู่ความเป็นมหาอำนาจพอดักเทียบอเมริกาและรัสเซีย

การที่จะพิจารณาว่า จีนแดงมีอำนาจทางทหารเพราะสามารถรุกรานเกาหลีและธิเบต นับเป็นการสรุปข้อคิดเห็นโดยมองข้ามข้อเท็จจริงประการหนึ่งที่สำคัญของจีน คือ จีนเข้าสงคราม และจำเป็นต้องใช้กำลังทั้ง ๆ ที่ไม่พร้อมรบเพราะต้องป้องกันตนเอง กองทัพจีนแท้ ๆ ยากที่จะ ยাত্রาทัพเข้าสู่ประเทศใ้คู่แข่งการสนับสนุนขบวนการคอมมิวนิสต์ต่างชาติ จีนแดงไม่เคยใช้ กำลังทัพของตนเข้าไปช่วย จีนแดงจำกัดขอบเขตของการสนับสนุนโดยยึดถือหลักพึ่งตนเอง (Self Reliance) คือ ให้ขบวนการคอมมิวนิสต์นั้นเสริมสร้างพลังของตนเอง รมช่วยตนเอง จีนแดงเพียงแต่สนับสนุนตามหลักการและให้ความช่วยเหลือทางด้านเศรษฐกิจและทางทหาร สงครามประชาชนในทัศนะของจีนแดงยอมเป็นเพียง "... สงครามหรือการกระทำของมวลชน ... ควรดำเนินการในชั้นเบื้องต้นบนฐานความช่วยเหลือของมวลชนเองโดยแท้"⁶

เมื่อพิจารณาให้ถ่องแท้ จีนแดงเองก็ไม่อยู่ในฐานะที่จะรุกราน รุกรานชาติใด สงคราม หมายถึงการยื่นมือถึงกำลังผู้คน สูญเสียกำลังทางเศรษฐกิจ และยังเสี่ยงต่อการสูญเสียอำนาจ จีนแดงอาจใช้คำพูดรุนแรงสักเพียงใดที่จะทำสงครามรุกรานก้าวร้าวชาติอื่น แต่คำพูดก็คงเป็น เพียงคำพูด บางครั้งอาจจะเป็นเพียงนโยบายขู่คุกคาม (Policy of Threat) จีนแดงไ้รับ บทเรียนมากพอแล้วจากสงครามเกาหลีที่จะทำให้จีนแดงระมัดระวังตนเองมิให้เพลิงพล่าด่าตัว เขาสงครามโดยไม่จำเป็นเกินราคา นอกจากนั้น แม้จีนแดงจะมีอาวุธนิวเคลียร์ แต่ยังมีประสิทธิ ภาพล่าหลังอเมริกาและรัสเซีย การก่อสงครามที่ขยายขอบเขตไปสู่สงครามเผชิญหน้ารัสเซียก็ ี่อเมริกาดี ย่อมเป็นการกระทำที่ไม่ฉลาดนักในทัศนะของมักกิง การรุกรานโดยใช้กำลังจึงเป็น ี่ไม่ได้

ดังนั้น แม้จีนแดงจะมีความประสงค์ที่จะใช้กำลังรุกรานประเทศเพื่อนบ้านก็มิได้เป็นการ

งายกาย จีนแดงต้องพิจารณาว่าหนึ่งถึงมตินานาชาติเช่นกัน

มตินานาชาติ (International Sanction)

ปัจจุบัน การที่ประเทศใดก็ตามจะรุกรานประเทศอื่นโดยใช้กำลังทหารย่อมเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจะเป็นไปไม่ได้ โดยเฉพาะถ้าเป็นการรุกรานโดยมหาอำนาจ มหาอำนาจอาจจะมีปฏิริยาเข้าร่วมแทรกแซงสงครามกลางเมืองในชาติใด ๆ ได้ แต่มหาอำนาจจะใช้กำลังทหารของตนรุกรานชาติอื่นโดยตรงได้ยาก แม้การรุกรานดังกล่าวซึ่งอาจเป็นเรื่องมีวงขอบเขตในภูมิภาคนั้นก็จริงแต่ย่อมมีโอกาสขยายขอบเขตออกมาเป็นสงครามทั่วไป (General War) โดยห้วงถึงผู้รุกรานมากกว่าสองชาติขึ้นไป เพราะการรุกรานโดยกำลังย่อมจะช่วยหรือส่งเสริมหรือผลักดันเป็นสถานการณ์ซึ่งทำให้มหาอำนาจอื่นต้องใช้อำนาจ นั้นย่อมหมายความว่าสงครามเป็นสงครามใหญ่โตได้

ในฐานะที่เป็นชาติที่มีกำลังอำนาจทางทหารยังไม่เข้มแข็งเต็มที่ จีนไม่สามารถเสี่ยงช่วยทำให้เกิดสงครามทั่วไปใหญ่โตได้ การเป็นฝ่ายริเริ่มสงครามเช่นนั้นอาจกล่าวได้ว่ามิได้เป็นนโยบายของจีนเลยก็ว่าได้ ดังที่นายจูเซินโล นายกรัฐมนตรีไต้หวันได้เคยย้ำแล้วซ้ำอีกหลายครั้งให้ชาวโลกได้รับรู้ไว้ว่า "จีนจะไม่เป็นฝ่ายริเริ่มสงครามกับสหรัฐอเมริกา" ซึ่งหมายถึงว่าจีนรับรู้อยู่เสมอว่า การทำสงครามโดยตนเป็นฝ่ายริเริ่มย่อมจะเป็นการเชื้อเชิญให้สหรัฐอเมริกาเข้าเกี่ยวข้อง ซึ่งจีนแดงยังไม่ปรารถนาการเผชิญหน้ากับสหรัฐอเมริกาโดยตรง

อาจจะกล่าวได้ว่า ปัจจุบันคงไม่มีมหาอำนาจใดไม่ว่าจะมีอุดมการณ์แตกต่างเพียงใดจะยินยอมให้จีนแดงขยายอำนาจโดยมุ่งมาที่ภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ซึ่งเคยเป็นภูมิภาคที่อำนาจอิทธิพลของจักรวรรดิจีนและมหาอำนาจในยุโรปมากอน เพราะการขยายอำนาจดังกล่าวจะกระทบกระเทือนถึงดุลอำนาจซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญสุด ไม่มีมหาอำนาจใดจะยินยอมให้มีการเปลี่ยนแปลงดุลอำนาจหรือสถานะเดิม (Status quo) ได้โดยพลการ

มหาอำนาจอาจจะยินยอมหรือจำยอมรับรู้ที่จีนแดงสนับสนุนขบวนการปฏิวัติในเอเชียอาคเนย์ แต่จะชักขวางทันทีถ้าจีนแดงใช้กำลังทหารรุกรานชาติใดในภูมิภาคนี้

ถ้าแม้จีนแดงจะวางแผนการรุกรานชาติใด จีนแดงก็จำต้องเจรจาต่อรองอย่างน้อยความเห็นชอบยินยอมจากมหาอำนาจอื่นก่อนเป็นลำดับแรก ในกรณีของการรุกรานชาติใด ๆ ก็ตามในภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ที่โดยเฉพาะเป็นแหล่งจุดยุทธศาสตร์สำคัญ หรือเป็นหมามิครของสหรัฐอเมริกา เช่น ประเทศไทย จีนแดงจำต้องพิจารณาโดยรอบคอบถึงการเผชิญหน้ากับสหรัฐอเมริกาซึ่งประกาศเจตจำนงเด็ดเดี่ยวที่จะประกันเอกราชบูรณภาพของชาติต่าง ๆ ใน

เอเชียอาคเนย์ ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางไปสู่เสรีภาพความมั่นคงของภูมิภาคนี้ ทั้งที่พรรค
พรรคคอมมิวนิสต์ทั่วโลกได้ประกาศไว้ ซึ่งที่ประชุมก็อภิปราย เมื่อ ค.ศ. 1951 ว่า ประเทศไทย
เป็นเป้าหมายที่สำคัญของการเปลี่ยนเอเชียอาคเนย์เป็นคอมมิวนิสต์⁸ เพราะไทยตั้งอยู่ศูนย์กลาง
ของภูมิภาคเสมือนเป็นหัวใจหรือแกนกลางของภูมิภาคนี้โดยตรง ถ้าจีนแดงครอบครองไทยได้ หรือ
สามารถทำให้ไทยกลายเป็นคอมมิวนิสต์ได้สำเร็จ ภูมิภาคเอเชียอาคเนย์ย่อมจะมีทางโชนเอเชีย
เป็นคอมมิวนิสต์ หรือนิยมคอมมิวนิสต์ได้

กล่าวโดยสรุป จีนแดงเต็มใจที่จะสนับสนุนขบวนการปลดแอก (Liberation move-
ment) แต่ไม่เต็มใจที่จะใช้กำลังของตนช่วยโดยตรง เพราะเสี่ยงเกินไป อันเนื่องเกินไป
ไม่คุ้มค่า

ซึ่ง จีนแดงเองมีความเชื่อมั่นว่าในโลกปัจจุบัน อุตสาหกรรมกำลังเห็นอัตรากว้าง
ซึ่งหมายความว่า อำนาจของตะวันออกกำลังทวีขึ้นเหนืออำนาจของตะวันตก ขบวนการแปร
เปลี่ยนโลกให้เป็นคอมมิวนิสต์นั้นจะบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอนและอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ สงคราม
ประชาชนเป็นเพียงมาตรการหนึ่งที่จะเร่งรัดขบวนการดังกล่าวนี้ ปฏิวัตินำโดยพรรคคอมมิวนิสต์
ในโลก จะเกิดขึ้นไม่ช้าก็เร็วแต่ก็ต้องเกิดขึ้นอย่างแน่นอน จีนแดงจึงไม่จำเป็นต้องทำสงคราม
รุกฆาตบังคับให้รัฐเหล่านี้เป็นคอมมิวนิสต์ เพียงแต่สนับสนุนขบวนการคอมมิวนิสต์แต่ละรัฐก็เป็นการ
เพียงพอแล้ว ควบคู่กันส่งเสริมแนะนำให้รัฐกำลังใจ ช่วยกำหนดวินัยนโยบาย วางแผน
การทำการปลดแอก จีนแดงถือว่าสิ่งเหล่านี้ก็เป็นการเพียงพอแล้ว การปลดแอกแบบเมา
(Maoist Model) เหมาะที่สุดสำหรับประเทศที่ด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนา

ปฏิวัติตามแบบอย่างของเมาก็อะไร ทำไมทั่วโลกจึงประหลาดว่าแบบอย่างของเมานี้
เนื้อแท้เป็นการรุกรานชาติอื่นในรูปลักษณะใหม่ เพราะการที่จีนแดงสนับสนุนขบวนการปลดแอกหรือ
การก่อการร้าย เป็นการเร่งรัดกลางระดมการปกครองของประเทศนั้น

แบบอย่างของเมาเซตุง (Maoist Model)

ตามทัศนะของเมาเซตุง โลกนี้มีความขัดแย้งอย่างแตกต่างเป็นตรงกันข้ามอย่างสำคัญ
ยิ่งสองประเภท ได้แก่ ประเภทที่มีลักษณะโดยเฉพาะ (Particular Contradiction)
และที่มีลักษณะเป็นสากลนิยมทั่วไป (Universal Contradiction) จีนแดงได้แยกลักษณะไว้
ว่า ประเภทที่มีลักษณะโดยเฉพาะเป็นความขัดแย้งแตกต่างกันของผลประโยชน์และอำนาจอิทธิพล
ภายในกลุ่มชนโดยเฉพาะและภายในรัฐอาณาจักร ส่วนประเภทที่มีลักษณะแบบทั่วไปนั้นเป็นความ
ขัดแย้งแตกต่างระหว่างลัทธิจักรวรรดินิยมกับประเทศที่ด้อยพัฒนา⁹ การขจัดความขัดแย้งแตกต่าง

กันใหม่ประเภทที่เป็นสากลทั่วไปนี้คือการโคโยไรกำลังอาวุธทำสงคราม สงครามประเภทนี้
คือสงครามปฏิวัติ (a revolutionary war) เป็นการปฏิวัติ ระบบสังคม เศรษฐกิจ และ
การเมือง

สงครามประเภทนี้มีหลักการสำคัญยิ่งสองหลักการ คือหลักยึดความสนับสนุนจากมวลชน
(Mass support) และหลักยึดพรรคการเมืองที่มีอุดมการณ์ของ มาร์กซ์ และ เอนิน (คือพรรค
คอมมิวนิสต์) ถ้าปราศจากสองหลักการนี้ ขบวนการคอมมิวนิสต์จะขึ้นหับคิอยู่มิได้ ในการต่อสู้
เพื่ออำนาจระหว่างมวลชนที่ถูกกดขี่กับฝ่ายรัฐบาล มวลชนนั้นจะต้องมีพรรคการเมืองของตนเอง
ที่มีการบริหารงานอย่างมีระเบียบแบบแผน และมีกำลังกองทัพของตนเอง

เมาเซตุงได้ให้คำจำกัดความของคำว่า "สงคราม" ว่า เป็นการต่อเนื่องของการเมือง
(a continuation of politics)¹⁰ และได้ย้ำถึงความสำคัญของการเมืองว่า
"อำนาจทางการเมืองนั้นย่อมได้มาจากปลายกระบงอกปืน" กล่าวคือ อำนาจทางการเมืองได้มา
จากการโคโยไรกำลังอาวุธต่อสู้แย่งชิง¹¹ การปฏิวัติจะบรรลุจุดหมายได้วิธีเดียว คือการทำสงคราม
โคโยไรกำลังแย่งชิงอำนาจ ตามหลักการของเมาเซตุง คือว่า "...การโคโยไรกำลังกองทัพกับอำนาจ
รัฐจักมีชัยชนะอันยิ่งใหญ่เป็นแกนกลางของภาระงานและเป็นแบบอย่างสูงสุดของการปฏิวัติ"¹²

แต่สงครามปฏิวัติเป็นภาระที่หนักหน่วงมาก ต้องอาศัยกำลังพลจำนวนมากทางทหารอีก
ประการหนึ่ง สงครามปฏิวัติเป็นสงครามของมวลชน กระทำโดยมวลชน และจะบรรลุถึงชัยชนะ
ได้ก็ด้วยมวลชน การเรียกหาเกณฑ์กำลังบุคคลมวลชนนี้จะก่อให้เกิด "ห้วงมหรรพ อันกว้างใหญ่
ไพศาลของมนุษยชาติ" (a vast sea of humanity) และจะดึงดูดให้ศัตรูก้าวถอยไป
โดยนัยนี้ มวลชนคือพลังสำคัญของการปฏิวัติ มวลชนนี้จะมีแค่ในรัฐที่คดขยพัฒนา และส่วนใหญ่เป็น
ชนชั้นกสิกร สงครามที่กระทำโดยมวลชนนี้เองที่เมาเซตุงเรียกว่าสงครามประชาชน (People's
War) ในขณะที่ชาวตะวันตกเรียกง่าย ๆ ว่า ปฏิวัติ (Revolution) ในความหมายของ
เมาเซตุง สงครามนี้คือการที่ประชาชนลุกฮือขึ้นต่อต้านการกดขี่ข่มเหงโดยรัฐบาลของตน เพื่อ
ปลดแอกจากลัทธิจักรวรรดินิยม สงครามนี้โดยเนื้อแท้คือสงครามประชาชนต่อต้านรัฐบาลและ
ลัทธิจักรวรรดินิยมภายนอก จึงมีอีกชื่อหนึ่งเรียกกันว่าสงครามประชาธิปไตยแห่งชาติ
(National Democratic War) มุ่งสร้างระบบประชาธิปไตยและขจัดลัทธิเผด็จการเมืองของ
ต่างชาติ สงครามประเภทนี้มีสองระดับ.-¹³

1. สงครามที่นำโดยชนชั้นกลาง (bourgeoisie) มุ่งกอบกู้เอกราชโดยต่อต้าน
ระบบศักดินาสวามิภักดิ์ (Ferdalism) และลัทธิจักรวรรดินิยม
2. สงครามนำโดยคอมมิวนิสต์ มุ่งเปลี่ยนระบอบการปกครอง ระบบเศรษฐกิจและสังคม

สงครามปฏิวัติ โดยนัยนี้จึงเป็นสงครามที่องค์การแบ่งแยกเป็นสองระดับ (Two staged Revolution) สงครามปฏิวัติที่จะบังเกิดขึ้นได้เมื่อสงครามประชาชนโคจรบรรลุจุดมุ่งหมายแล้ว ในท้ายสุดกองโจรและกองทัพของประชาชนจะเป็นผู้ริขาดำรงของสงครามปฏิวัติทั้งนั้น เมฆาเซกุงจึงย้ายอยู่ เสมชวากองโจรและกองทัพของประชาชนนั้นเปรียบเสมือนแขนซ้ายขวาของคนคอมมิวนิสต์แต่ละคนจะมีลักษณะประจุนกักรบที่ทำการชนไปข้างหนึ่ง ถ้าหากกองโจรหรือกองทัพอย่างใดอย่างหนึ่งไป¹⁴

พรรคคอมมิวนิสต์ที่ประสงค์ความสำเร็จตามอุดมการณ์ของตนต้องเกณฑ์ประชาชนมาเป็นกองโจรและสร้างกองทัพของตนเองขึ้นทั้งกองทัพ และกองโจรนี้ต้องได้รับการศึกษาและฝึกหัดอบรมอย่างดีถ้วนหน้าให้ความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในลัทธิอุดมการณ์ทางการเมือง ที่สำคัญ คือ ลัทธิมาร์กซ์ และ เลนิน และผ่านการฝึกหัดทางทหาร

ที่สำคัญคือ พรรคคอมมิวนิสต์ต้องเป็นผู้บังคับบัญชากองทัพแดงและเป็นผู้นำมวลชน จะให้กองทัพหรือมวลชนนำการปฏิวัติมิได้โดยเด็ดขาด นโยบายของพรรค (Party line) และนโยบายจุดมุ่งหมายของมวลชน (Mass line) ต้องได้รับการพิจารณาถือเป็นหลักในการกำหนดนโยบาย มวลชนมีส่วนกำหนดนโยบายของพรรค แต่นโยบายพรรคจะกำหนดนโยบายมวลชนมิได้ กล่าวคือ การกำหนดนโยบายของพรรคต้องคำนึงถึงความต้องการและผลประโยชน์ของมวลชนเป็นหลักเสมอ ทั้งนโยบายพรรคและนโยบายของมวลชนจึงต้องคำนึงความผูกพันไป

เนื่องจากประชาชนผู้ถูกกดขี่โดยรัฐบาลไม่มีกำลังอาวุธที่จะล้มล้างรัฐบาล ประชาชนจึงต้องเริ่มขบวนการเปลี่ยนรัฐบาลโดยการตั้งพรรคการเมืองและสร้างกองทัพขึ้น สงครามระหว่างรัฐบาลกับคอมมิวนิสต์จะก่อให้เกิดกลยุทธ์กองโจร (guerrilla warfare) ทราบเหาที่คอมมิวนิสต์ยังไม่เข้มแข็งพอ กลยุทธ์กองโจรนี้จึงถือกันว่าเป็นขั้นต้นของสงครามปฏิวัติ หน้าที่สำคัญสุดของกลยุทธ์แบบกองโจรนี้จึงถือกันว่าเป็นขั้นต้นของสงครามปฏิวัติ หน้าที่สำคัญสุดของกลยุทธ์แบบกองโจรนี้คือการเกณฑ์กำลังผู้คน ฝึกหัดอบรมให้มีการศึกษาและเข้าใจลัทธิคอมมิวนิสต์อย่างลึกซึ้ง และการโฆษณาชวนเชื่อ กลวิธีแบบกองโจรนี้ประกมด้วย¹⁵

1. คอมมิวนิสต์เป็นผู้นำ
2. นโยบายสร้างแนวร่วมเป็นแนวหน้า (United front policy) โดยการเรียกเกณฑ์มวลชนทุกระดับชั้น
3. -การตั้งพวชนชั้นกสิกร
4. การตั้งฐานปฏิบัติในชนบท
5. การตั้งกองทัพแดงที่ได้รับการฝึกหัดทางทหารและลัทธิคอมมิวนิสต์เป็นอย่างดี และมีระเบียบวินัยสูง

6. การใช้กลยุทธ์ของสงครามประชาชนและยึดหลักการนโยบายพึ่งตนเอง

เราจะต้องใช้วิธีที่กองโจรควรรู้เพื่อป้องกันตนเอง และเพื่อขยายกำลังของคน
ดังต่อไปนี้. - 16

1. ทำเนิการรบรุกในสงครามป้องกันตนเองในแนวรบต่าง ๆ ของสงครามที่มีเจตนา
ถ่วงยืดเยื้อ (Protractedness) และในการปฏิบัติการตามแนวรบชั้นนอกภายในแนวปฏิบัติ
การชั้นใน ให้รบด้วยตนเอง ดำเนินตามแผนที่วางไว้ และยึดหลักยึดหยุ่น

2. ประสานงานสอดคล้องกับกลยุทธ์ตามปกติ

3. ตั้งฐานทัพตามชนบท

4. ทำเนิการใช้ยุทธวิธีทั้งรบรุกและต่อต้าน

5. พัฒนาการเปลี่ยนแปลงมาสู่ยุทธวิธีรบเคลื่อนที่

6. ตั้งแนวบังคับบัญชาของการทำงานใหญ่ของ

ในค่านิยมปฏิบัติ กองโจรมักปรากฏและมีฐานทัพในชนบทซึ่งอำนาจกฎหมายบ้านเมืองยัง
ไปไม่ถึงทั่วถึงกัน การสื่อสารคมนาคม วิทยุโทรทัศย์ยังไม่แพร่หลาย กล่าวคือ ณ ที่ซึ่งรัฐบาลและ
ประชาชนยังติดต่อกันไม่ถึงกัน กองโจรมักจะมีฐานทัพครอบคลุมแคว้นระหว่างรัฐบ้าง ระหว่าง
จังหวัดหรือมณฑลบ้าง เพราะดินแดนระหว่างพรมแดนเหล่านี้มักสร้างปัญหาแก่ฝ่ายบ้านเมือง
ท้องถิ่นว่า พรมแดนนั้นควรอยู่ใต้อำนาจปกครองของฝ่ายใด นอกจากนั้น ยุทธวิธีแบบกองโจรนี้
อาจเป็นผลในดินแดนที่ได้รับความยากลำบากหรืออยู่ในภาวะเศรษฐกิจล่าช้า หรืออยู่ในภาวะที่
มีการขัดแย้งของผลประโยชน์และอำนาจในชุมชนกลุ่มต่าง ๆ ที่มีวัฒนธรรมต่างกัน เช่น ชนกลุ่ม
อิสลาม ชนกลุ่มพุทธ ชนกลุ่มน้อยในชุมชนที่มีวัฒนธรรมเชื้อชาติต่างกัน

การใช้ยุทธวิธีของโจรมักจะใช้ควบคู่กับการถ่วงยืดเยื้อสงคราม สงครามปฏิวัติจึงมี
ลักษณะเป็นสงครามนอกแบบแตกต่างจากสงครามตามพินัยกัน (Conventional war) ตาม
ปกติของสงครามทั่วไป มักจะมีกำหนดเวลาและสถานที่กระทำสงครามกัน ผลชัยชนะหรือแพ้จะ
ปรากฏเฉพาะในการรบแนวต่าง ๆ และตามกำหนดเวลา แต่สงครามปฏิวัติมิได้เป็นไปเช่นนั้น
การโค่นเปรียบเสียเปรียบและการเหนือกว่าในแนวรบนั้นไม่คงที่เสมอไป กำลังทางทหาร หรือ
อำนาจทางทหารในสงครามประเภทนี้เปลี่ยนแปลงไม่แน่นอน เมื่อฝ่ายตรงข้ามพยายามจะหุบกำลัง
ปราบปราม สงครามปฏิวัติก็จะใช้วิธีการถ่วงยืดเยื้อมิให้สงครามยุติลงได้ นานเท่าที่ปราบปรามได้
ที่ขบวนการปฏิวัติยืนหยัดต่อต้านอยู่ อีกฝ่ายก็จะต้องสิ้นเปลืองกำลังผู้คน หรือทรัพยากรธรรมชาติมาก
ขึ้นตามลำดับ สงครามถ่วงยืดเยื้อจึงเป็นสงครามทดสอบความอดทนว่าฝ่ายใดทนทานได้มากกว่า
ก็มีทางจะโค่นชัยชนะ ในการทำสงครามประเภทนี้ยอมไม่มีการระบุแนวรบให้ตายตัวและไม่กำหนด

เวลาจบ กองโจรอาจจะปรากฏตัวปฏิบัติการที่ใดเวลาใดก็ได้ โดยอีกฝ่ายไม่อาจจะคาดคะเนได้ เพราะกองโจรเป็นฝ่ายอยู่ในที่กำบังที่อีกฝ่ายสุดที่จะตามเข้าไปพราวพราวได้โดยง่าย

การก่อการร้ายของพรรคคอมมิวนิสต์ มีลักษณะเหมือนเนื้อร้ายมะเร็ง ยากแก่การรักษา ยิ่งกว่าให้หายเด็ดขาด การควบคุมมิให้โรคร้ายระลอกถัดไปก็เป็นการยากเช่นกัน จึงถือกันว่าการปราบปรามการก่อการร้ายมีลักษณะเป็นสงครามจิตวิทยา เป็นสงครามแย่งชิงอำนาจการปกครอง โดยวิธีแย่งประชาชนมาเป็นฝ่ายตน ถูมวอลชนเป็นพื้นฐานที่มาของอำนาจและเป็นฐานอำนาจรักษาอำนาจที่ไ้มา คอมมิวนิสต์จึงถือหลักการว่า มวลชน ก็คือหวังมทรชน และ พรรคคอมมิวนิสต์ ก็คือเอาเวียงว้ายในห้วงมทรชนนั้น มวอลชนและพรรคทองหึ่งพาสาศัยซึ่งกันและกัน อย่างแยกจากกันมิได้

กล่าวโดยสรุปแล้ว การดำเนินนโยบายต่างประเทศของจีนนั้นมิได้ดำเนินไปโดยปราศจากเหตุผลปัจจัยใด ๆ เป็นพื้นฐาน ความปรวนแปรของสถานการณ์โลก โลกทรรศน์ของจีน อิทธิพลอิทธิคุณการณ สัจนิยมและอิทธิคอมมิวนิสต์ ตลอดจนอิทธิพลแนวความคิดทฤษฎีทางการเมืองของเม่าเซตุง ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญส่งเสริม (Contribution Factors) ของจีนแก่แต่ที่เป็นปัจจัยสำคัญสุดในการกำหนดควินิจฉินนโยบายต่างประเทศ^{คือ} ปัจจัยเสถียรภาพความมั่นคงของรัฐบาลจักร ส่วนการเผยแพร่อุดมการณ์เป็นความมุ่งหมายที่สำคัญรองลงมา¹⁷

บรรณานุกรมที่ 4

¹A. Beak Barnett, Communist China and Asia. Challenge to American Policy (N.Y.: Vintage Books, 1968), p. 1.

²Arthur H. Steiner, "Communist China in World Community," Howard R. Swearer and Richard P. Longaker, Contemporary Communism: Theory and Practice (Calif.: University of California at L.A., 1963), p. 292.

³John K. Fairbank, (ed.), The Chinese World Order: Traditional China's Foreign Relations (Mass.: Harvard Univ.Pr., 1968), p. 284

⁴Franz Schurmann, Ideology and Organization in Communist China, 2nd ed., enlarged (L.A.: Univ. of California Pr., 1968), p. 24.

⁵Karl Marx and Friedrich Engels, The Communist Manifesto (England: Penguin Books, 1967).

⁶Lin Piao, "Long Live the Victory of People's War," September, 1965, Winburg Chai, The Foreign Relations of the People's Republic of China (N.Y.: O3. Putnam's Sons, 1972), pp. 346-54.

⁷Chou-En-Lai, "Four Points Statement on China's Policy Toward the United States," Peking Review, IX: 20 (May, 13, 1966), p. 5.

⁸คำสัมภาษณ์, นายทากาชิ โอะกะ (Takashi Oka) สัมภาษณ์ พันเอกนักคอมมิวนิสต์ เมื่อวันที่ 20 มกราคม ค.ศ. 1967 และพิมพ์ใน Christian Science Monitor, Collected Interviews, I (Bangkok, Ministry of Foreign Affairs, 1967), pp. 6-7.

⁹สุนทรพจน์ของ เฝง เจิน (Feng Chen - สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) ณ อินโดนีเซีย เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ค.ศ. 1965

¹⁰Mao Tso-tang, "Protracted War," Selected Works, II N.Y.: International Publishers, 1954), p. 202.

¹¹November 6, "Problems of Tactics and Strategy," 1938, Selected Works, II, p. 224.

¹²Ibid., p. 219

¹³Peter Van Ness, Revolution and Chinese Foreign Policy (L.A.: University of California Press, 1971), pp. 51-52.

¹⁴Mao Tse-tung, "Revolutionary War," December, 1963, Selected Works, II, p. 15.

¹⁵Idn Piao, "Long Live the Victory...", The Foreign Relations.

¹⁶Mao Tse-tung, Selected Works, II, pp. 122-23.

¹⁷ผู้เขียนรายชื่อนี้มีความเห็นเช่นนั้น เช่น Malvin Gurtov, Southeast Asia Tomorrow (Baltimore: John Hopkins Press, 1970); A. Deak Barnett, Communist Strategies in Asia (N.Y.: Praeger, 1963).
